Lublin, 10 czerwca 1946 r.

LUBELSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 10.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

A. Publikacje Władz Centralnych

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Poz. 50

PRZEDRUK

z Dziennika Ustaw R. P. Nr 66, poz. 546:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1931 r.

o stanowisku wojewodów i starostów, jako przedstawicieli Rządu.

Na podstawie art. 9, 14, 65, 77, 86, 125 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządza się, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Wojewodowie, *Komisarz Rządu m. st. Warszawy,* (patrz *uwaga 1*), starostowie powiatowi oraz starostowie grodzcy miast: Białegostoku, Częstochowy, Lublina, Łodzi, Sosnowca, Wilna, Bydgoszczy, Inowrocławia, Gniezna, Grudziądza, (patrz *uwaga 2*), Torunia, względnie właściwi starostowie powiatowi, pełniący funkcję starostów grodzkich (patrz *uwaga* 2) są na obszarze ich okręgów administracyjnych przedstawicielami Rządu i z tego tytułu sprawują funkcje, przekazane im rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) niniejszym rozporządzeniem oraz innymi przepisami prawnymi, lub specjalnie zleconymi przez Rząd.

§ 2. Uprawnienia, o których mowa w § 1, są uprawnieniami przywiązanymi ściśle do stanowiska i przysługują osobiście wojewodom, *Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy* (patrz *uwaga 1*) i starostom — względnie urzędnikom, którzy pełnią te funkcje.

Za urzędników, pełniących funkcje wojewody, *Komisarza Rządu* (patrz *uwaga 1*), starosty, należy uważać:

a) wicewojewodę (wicekomiszarza Rządu, zastępcę starosty) w wypadkach, gdy wojewoda (*Komisarz Rządu*, starosta) nie pełni obowiązków służbowych,

b) urzędnika, któremu pełnienie obowiązków wojewody (*Komisarza Rządu*, starosty) zostało czasowo poruczone.

§ 3. Wicewojewoda (wicekomisarz Rządu), wchodzi w uprawnienie wojewody (*Komisarza Rządu*) (patrz *uwaga 1*), stosownie do pktu a) §2 w razie, gdy wojewoda (*Komisarz Rządu*) (patrz *uwaga 1*):

a) znajduje się poza terenem województwa (m. st. Warszawy),

b) nie pełni obowiązków z powodu urlopu lub choroby.

Jeżeli wojewoda opuszcza miejsce, w którym znajduje się siedziba województwa, nie opuszczając jednak terenu województwa i nie przestając pełnić obowiązków urzędowych, wicewojewoda zastępuje go służbowo w kierownictwie urzędem wojewódzkim, nie wchodzi jednak w jego uprawnienia, jako przedstawiciel Rządu.

Analogiczne postanowienia odnoszą się w granicach powiatu do zastępcy starosty, wyznaczonego przez wojewodę.

W wypadku, gdy wicewojewoda (wicekomisarz Rządu, zastępca starosty) nie może pełnić powyższych obowiązków, przechodzą one na urzędników, którzy ich w myśl obowiązujących przepisów zastępują (patrz *uwaga 3*).

ROZDZIAŁ I.

Funkcje reprezentacyjne.

§ 4. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, mają z wyjątkami niżej określonymi, obowiązek i prawo wyłącznego reprezentowania Rządu przy uroczystych wystąpieniach, w szczególności w obchodach świąt państwowych i narodowych, uroczystych świąt religijnych i innych uroczystościach o charakterze ogólnym, jako też w innych stosunkach oficjalnych.

Prezydenta Rzeczypospolitej reprezentują oni na podstawie osobnego upoważnienia.

Prezes Rady Ministrów wydaje przepisy szczegółowe, normujące postępowanie i etykietę podczas uroczystych obchodów i w innych stosunkach oficjalnych.

Ministrowie: Spraw Wewnętrznych i Wojskowych określają sposób reprezentowania Rządu przez wojewodów, Komisarza Rządu i starostów na uroczystościach, odbywających się z udziałem oddziałów wojskowych oraz oddziałów przysposobienia wojskowego (patrz *uwaga 4*).

§ 5. Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go Minister mają z urzędu uprawnienia reprezentantów Rządu na całym obszarze Rzeczypospolitej, ilekroć występują w charakterze urzędowym.

Jeżeli w uroczystości lub w innym wystąpieniu oficjalnym (§ 4 ust. 1) nie bierze udziału Prezes Rady Ministrów lub zastępujący go minister, lecz inny minister, przysługują mu z urzędu uprawnienia reprezentanta Rządu, o ile występuje w charakterze urzędowym .

Między kilku ministrami równocześnie obecnymi, uprawnienia reprezentacyjne dzieli się stosownie do porozumienia albo zarządzenia Prezesa Rady Ministrów lub ministra go zastępującego.

Nadto reprezentantem Rządu może być na podstawie specjalnego upoważnienia Prezesa Rady Ministrów lub zastępującego go ministra:

a) na uroczystościach, odbywających się na terenie województwa, urzędnik władz centralnych co najmniej *w czwartym stopniu służbowym* (patrz *uwaga 5*);

b) na uroczystościach, odbywających się na terenie powiatu, o ile nie bierze w nich udziału wojewoda — urzędnik co najmniej *w szóstym stopniu służbowym* (patrz *uwaga 6*).

§ 6. Jeżeli w uroczystości, odbywającej się na terenie województwa, bierze udział jedna z osób wymienionych w § 5 ust. 1, 2 i ust. 3 lit. a, wówczas osobie tej służy pierwszeństwo reprezentowania Rządu.

To samo ma zastosowanie do uroczystości, odbywającej się na terenie powiatu, z tą różnicą, że o ile w uroczystości nie bierze udziału wojewoda, wówczas pierwszeństwo reprezentanta Rządu służy również osobom, wymienionym w § 5 ust. 5 lit. b).

Obecność innych osób urzędowych, niewymienionych w § 5, nie odbiera wojewodzie *(Komisarzowi Rządu)*, (patrz *uwaga 1*) lub staroście prawa pierwszeństwa do reprezentowania Rządu.

§ 7. Urzędnik władzy centralnej, wizytujący (lustrujący) władze administracji ogólnej, lub urzędnik władzy II-ej instancji, wizytujący władze powiatowe, nie ma z tego tytułu charakteru reprezentanta Rządu i odnośny kierownik władzy administracji ogólnej, podlegając merytorycznie zarządzeniom, wydanym przez tego urzędnika w granicach jego uprawnień, nie traci na czas jego obecności przysługującego mu prawa pierwszeństwa reprezentowania Rządu.

§ 8. Przepisy zawarte w §§ 4 — 7 odnoszą się do wystąpień uroczystych o charakterze ogólnym.

W uroczystościach specjalnych, związanych z zadaniami poszczególnych działów zarządu państwowego (np. poświęcenie szkoły, sądu, otwarcie mostu, święto górnicze i t. p.), reprezentuje Rząd z urzędu właściwy minister, który może delegować urzędnika (sędziego, prokuratora), zawiadamiając równocześnie o delegacji właściwego wojewodę *(Komisarza Rządu)* (patrz *uwaga 1*) względnie, jeśli chodzi o uroczystości na obszarze powiatu, starostę.

ROZDZIAŁ II.

Uzgadnianie działalności całej administracji państwowej ze stanowiska ogólnej polityki Rządu.

§ 9. Urzędnicy, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia, mają z ograniczeniami, wynikającymi z art. 22 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), obowiązek i prawo uzgadniania całej administracji państwowej w ich okręgu administracyjnym w myśl zasadniczej linii działalności Rządu (patrz *uwaga 7*).

W tym celu urzędnicy ci mają obowiązek i prawo:

a) informować się u wszystkich władz, urzędów, organów i zakładów państwowych co do zasad, jakimi one w działalności swojej zamierzają się kierować,

b) komunikować im swoje zapatrywania pod tym względem,

c) zapraszać naczelników władz i urzędów — niezależnie od zebrań periodycznych (§ 22) — na specjalne konferencje, celem ustalenia zasadniczych linii działalności,

d) w razie wątpliwości lub niemożności uzgodnienia, komunikować się w tych sprawach bezpośrednio z właściwymi ministrami celem spowodowania wydania przez nich wiążących dyrektyw.

Uprawnienia wojewodów (*Komisarza Rządu*) (patrz *uwaga 1*), o których mowa w niniejszym pa-

ragrafie, odnoszą się do władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym — a za ich pośrednictwem do władz i urzędów niższych instancyj.

Uprawnienia starostów odnoszą się tylko do władz, urzędów i zakładów, mających siedzibę na obszarze powiatu, a niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym. Uprawnienie, o którym mowa w punkcie d), starostom nie przysługuje: w takim wypadku starostowie przedkładają sprawę właściwemu wojewodzie.

§ 10. Naczelnicy wszystkich władz i urzędów państwowych, podlegajcych bezpośrednio władzom centralnym z ograniczeniami, wynikającymi z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 124), są obowiązani uzgadniać z wojewodą *(Komisarzem Rządu):*

a) projekty swych zarządzeń natury ogólnej;

b) projekty takich zarządzeń, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa.

Za zarządzenia natury ogólnej należy uważać:

1) zarządzenia, które obowiązują całą ludność województwa, ludność pewnego zwartego terytorium albo pewną grupe ludności (gospodarczą, zawodową, wyznaniową i t. d.);

2) zarządzenia, które nakładają obowiązki na władze administracji ogólnej, na władze i organa samorządowe oraz na organa *policji państwowej (obecnie Milicji Obywatelskiej)* (patrz *uwaga 6);*

3) zarządzenia, które zmieniają organizację władz i urzędów na terenie województwa, albo postępowanie tych urzędów w sposób, dotyczący bezpośrednio interesów ludności województwa.

Zarządzeniami natury ogólnej w rozumieniu niniejszego paragrafu nie są zarządzenia poszczególnych urzędów, oparte wyłącznie na podstawie zawodowej wiedzy fachowej.

Za zarządzenia, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa, należy uważać między innymi:

1) zarządzenia do organów podwładnych ustalające zasadniczy program i ogólne dyrektywy ich działalności;

2) zarządzenia, które dotyczą ogólnych zagadnień politycznych, wyznaniowych, lub narodowościowych;

3) ważniejsze zarządzenia, mające znaczenie ze stanowiska interesów gospodarczych ludności, zwłaszcza dotyczące samorządu terytorialnego, aprowizacji ludności, zasad rozkładu ciężarów i świadczeń gospodarczych, względnie udzielania ulg i specjalnej pomocy ludności.

W razie wątpliwości, wynikających z konkretnych wypadków, co do zastosowania przepisów niniejszego paragrafu, decyduje właściwie minister w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 11. Projekty zarządzeń, o których mowa w § 10, mogą być uzgadniane z wojewodą *(Komisarzem Rządu)* (patrz *uwaga 1)* przez zgłoszenie projektu na piśmie, lub też w drodze bezpośredniego porozumienia się naczelnika danej władzy z wojewodą *(Komisarzem Rządu)* (patrz *uwaga 1).*

Brak odpowiedzi wojewody *(Komisarza Rządu)* patrz *uwaga 1)* w ciągu dni siedmiu na projekt zgłoszony na piśmie może być uważany jako niepodniesienie zastrzeżeń.

Władze i urzędy, których okręgi obejmują dwa lub więcej województw (m. st. Warszawę), uzgodniają swoje zarządzenia, o których mowa w § 10 z reguły z tymi wojewodami (Komisarzem Rządu), którzy są w danej sprawie zainteresowani. W wypadku niecierpiącym zwłoki uzgodnienie następuje z tym wojewodą *(Komisarzem Rzadu)* (patrz *uwaga 1),* w którego okręgu znajduje się siedziba urzędowa danej władzy, przy czym inni zainteresowani wojewodowie zostają równocześnie o projektowanym zarządzeniu zawiadomieni.

§ 12. Postanowienia § 10 i 11 dotyczą wyłącznie zarządzeń władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym. Jako zarządzenia własne tych wadz należy rozumieć zarządzenia, wydane z ich własnej inicjatywy oraz w granicach ich zakresu działania.

Pod postanowienia § 10 nie podpadają zatem takie zarządzenia władz wymienionych w ustępie poprzednim, które one wydają jako zarządzenia wykonawcze, bądź na podstawie ogólnego zarządzenia właściwej władzy naczelnej (centralnej), bądź w wykonaniu osobnego specjalnego polecenia, otrzymanego od właściwego ministra.

§ 13. W sprawach, o których mowa w § 10, 11 i 12, wojewoda *(Komisarz Rządu)* ma prawo występować wobec właściwej władzy podległej bezpośrednio władzy centralnej z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia.

Inicjatywa może być podana do wiadomości w drodze bezpośredniego porozumienia się z odnośnym naczelnikiem władzy lub też na piśmie.

W razie wystąpienia wojewody *(Komisarza Rzadu)* (patrz *uwaga 1)* z inicjatywą na piśmie naczelnik właściwej władzy obowiązany jest w terminie siedmiodniowym zawiadomić wojewodę *(Komisarza Rządu)* o zajętym stanowisku.

Dalsze postępowanie określają przepisy ustępu trzeciego art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) (patrz *uwaga 9).*

§ 14. W wypadkach żadania wyjaśnień (art. 12) w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) od naczelników władz, urzędów i zakładów państwowych, położonych na obszarze województwa, wojewoda *(Komisarz Rządu)* (patrz *uwaga 1)* zwraca się bezpośrednio do naczelnika danej instytucji (patrz *uwaga 10).*

Naczelnik władzy, urzędu czy zakładu, obowiązany jest udzielić żądanych wyjaśnień, przedstawiając stan sprawy, bedacy przedmiotem zapytania, a na żadanie udzielić również do przejrzenia potrzebnych dokumentów i dowodów, o ile specjalne postanowienia ustawowe nie uwalniają go od tego obo-

wiązku, lub o ile to nie będzie przeszkodą w normalnym biegu urzędowania, w tym ostatnim wypadku naczelnik właściwej władzy uzgodni z wojewodą termin, w jakim odnośnych dokumentów i dowodów wojewodzie do przejrzenia udzieli.

Na żądanie wyjaśnień, wyrażone pisemnie, naczelnik właściwej władzy (urzędu, zakładu) obowiązany jest odpowiedzieć w ciągu dni siedmiu.

Wojewoda *(Komisarz Rządu)* (patrz *uwaga 1)* zwraca się w sprawach, o których mowa w niniejszym paragrafie, tylko do władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym.

§ 15. W przewidzianych w ust. 2 art. 12 w związku z art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) — i z uwzględnieniem art. 1 ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. U .R. P. Nr. 17, poz. 124) wypadkach, w których wojewoda *(Komisarz Rządu)* dokonywa osobistego wglądu w tok spraw danych instytucji, naczelnicy tych instytucyj obowiązani są bezzwłocznie umożliwić mu to w zakresie, w jakim wojewoda *(Komisarz Rządu)* (patrz *uwaga 1)* uzna to za potrzebne.

O każdym skorzystaniu z uprawnień, o których mowa w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, wojewoda *(Komisarz Rządu)* (patrz *uwaga 1)* zawiadamia niezwłocznie właściwego Ministra, załączając uzasadnienie swego zarządzenia i sprawozdanie o wynikach wglądu.

Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy (patrz *uwaga 1)* nie przysługują w żadnym wypadku w stosunku do władz i urzędów centralnych uprawnienia, o których mowa w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia.

§ 16. Wszystkie podlegające bezpośrednio władzom centralnym władze i urzędy, z którymi współdziałają kolegialne organa administracyjne (rady, komisje, komitety itp.), z wyjątkami, wynikającymi z art. 14 ustęp czwarty, 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), i z uwzględnieniem art. 1 Ustawy z dnia 21 lutego 1930 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 17, poz. 124), obowiązane są podawać zawczasu do wiadomości wojewody terminy posiedzeń tych organów i projektowany porządek obrad. Wojewoda jest uprawniony w wypadkach, w których zamierza osobiście wziąć udział w posiedzeniu, zgłosić żądanie wstawienia w porządek dzienny obrad pewnych spraw o znaczeniu ogólnym.

Sposób i formę zawiadomień, wynikających z niniejszego paragrafu, ustala wojewoda w porozumieniu z przewodniczącym odnośnego kolegium.

§ 17. W razie objęcia przez wojewodę przewodnictwa obrad, przewodniczący organu kolegialnego ustępuje mu wszystkie swoje prawa i obowiązki, biorąc nadal udział w posiedzeniu w charakterze członka kolegium, o ile nim jest według obowiązujących w tym względzie przepisów — w przeciwnym razie tylko z głosem doradczym.

Jeżeli organ kolegialny obraduje nad zagadnieniami, dotyczącymi terytorium kilku województw, to w obradach takiego organu mogą wziąć udział wszyscy właściwi wojewodowie. Prawo objęcia przewodnictwa służy w takim wypadku wojewodzie tego województwa, na którego obszarze ma miejsce posiedzenie organu kolegialnego. Prawo to wojewoda miejscowy ustąpić może wojewodzie, bezpośrednio zainteresowanemu w toczących się obradach kolegium; wojewoda, o ile nie obejmuje przewodnictwa obrad, uczestniczy w zebraniu z głosem doradczym.

Postanowienia §§ 16 i 17 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu (patrz *uwaga 1)* i do obszaru m. st. Warszawy.

§ 18. Wojewoda za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych może przekazywać do odwołania poszczególnym starostom wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia analogiczne uprawnienia, jak omówione w §§ 10—17 z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, bądź w części, bądź w całości i tylko w odniesieniu do równorzędnych władz, urzędów zakładów (kolegialnych ciał administracyjnych), niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym, a posiadających siedzibę na obszarze danego powiatu i w upoważnieniu wojewody szczegółowo wymienionych.

W wypadku takiego przekazania uprawnień, o którym wojewoda obowiązany jest bezzwłocznie powiadomić zainteresowanych naczelników władz, podlegających bezpośrednio władzom centralnym, starosta wchodzi w prawa i obowiązki wojewody, określone w §§ 10—17 z wyjątkiem ustępu drugiego § 14 i z wyjątkiem § 15, w granicach udzielonych mu przez wojewodę pełnomocnictw, właściwi naczelnicy instytucyj, niepodlegających bezpośrednio władzom centralnym, we wszystkie obowiązki, określone w tych paragrafach dla naczelników władz i urzędów, którzy bezpośrednio władzom centralnym podlegają, a wojewoda i naczelnicy instytucyj, podlegających bezpośrednio władzom centralnym — w uprawnienia władz centralnych.

§ 19. Za zarządzenia, których dotyczy przepis art. 20 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) uważa się, o ile Rada Ministrów w uchwale swojej inaczej nie postanowi, zarządzenia władz centralnych, względnie władz bezpośrednio im podległych o charakterze określonym w § 10 niniejszego rozporządzenia. Wojewoda może stosownie do uznanej przezeń potrzeby powyższy zakres swoich uprawnień ograniczyć zarówno do niektórych kategoryj tych zarządzeń, tak do niektórych części województwa, jak wreszcie co do czasu trwania tych uprawnień (na czas przezeń określony lub do odwołania), zawiadamiając o tym równocześnie zainteresowane władze i urzędy.

W wypadku powzięcia przez Radę Ministrów uchwały na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), żadne zarządzenie, o którym mowa w ustępie pierwszym, nie może być wprowadzone w życie na obszarze województwa bez wiedzy wojewody.

W tym celu:

a) władze naczelne (centralne) tego rodzaju zarządzenia, wydawane władzom i urzędom im podległym, komunikują równocześnie w odpisie wojewodzie;

b) naczelnicy władz i urzędów, podlegających bezpośrednio władzom centralnym, obowiązani są

komunikować wojewodzie (*Komisarzowi Rządu*) treść swoich własnych zarządzeń w trybie i zakresie uzgodnionym z wojewodą.

§ 20. Jeżeli wojewoda w ciągu 3-ch dni od otrzymania zawiadomienia o zarządzeniach władz centralnych, bądź bezpośrednio im podległych (§ 19 pkt. a) i b), nie zażąda wstrzymania ich wykonania, zarządzenia mogą być wprowadzone w życie; w sprawach nie cierpiących zwłoki, na co właściwe władze w każdym poszczególnym wypadku zwrócą uwagę wojewody, winien wojewoda zająć bezzwłocznie stanowisko.

Żądane wstrzymanie wykonania zarządzeń władzy centralnej wojewoda komunikuje tej władzy, zawiadamiając o tym równocześnie właściwą władzę lokalną, która do czasu wydania ostatecznej decyzji przez władzę centralną obowiązana jest nie wprowadzać w życie zarządzenia.

Żądane wstrzymanie wykonania zarządzenia własnego władzy, podlegającej bezpośrednio władzy centralnej, wojewoda komunikuje bezpośrednio naczelnikowi tej władzy, który obowiązany jest bezzwłocznie wstrzymać wykonanie zakwestionowanego zarządzenia.

O ile nie dojdzie do uzgodnienia poglądów między wojewodą a właściwym naczelnikiem władzy, przedkładają oni w tym względzie sprawozdania właściwemu ministrowi, który decyduje ostatecznie.

§ 21. Odnośnie do zarządzeń, które w chwili, kiedy Rada Ministrów udzieli poszczególnym wojewodom upoważnienia przewidzianego w art. 20 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), są już wprowadzone w życie, wojewoda może zażądać całkowitego lub częściowego wstrzymania dalszego ich wykonania.

Żądanie to skierowuje wojewoda do naczelnika właściwej władzy lokalnej, który zależnie od tego, czy chodzi o jego własne zarządzenie, czy zarządzenie władzy centralnej, bądź uzgadnia sprawę bezpośrednio z wojewodą, bądź przedkłada do decyzji właściwemu ministrowi.

W obu wypadkach ma on jednak obowiązek wskutek żądania wojewody wstrzymać wykonanie zarządzenia.

§ 22. Regulamin zebrań periodycznych naczelników władz i urzędów państwowych, podlegających bezpośrednio władzom centralnym (art. 13 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) powinien opierać się na następujących zasadach:

1. zebrania periodyczne mają na celu koordynowanie działalności wszystkich władz i urzędów państwowych, działających na terenie województwa w sprawach, które wymagają jednolitego postępowania;
2. przedmiotem obrad zebrań periodycznych może być w szczególności omawianie zadań administracji państwowej i samorządowej na obszarze województwa, wzajemne informowanie się urzędów o ich działalności i zamierzeniach na przyszłość, uzgadnianie stanowiska w sprawach, interesujących kilka władz lub urzędów, usuwanie rozbieżności zarządzeń i postępowania władz drugiej i pierwszej instancji oraz ustalanie zasad postępowania na podstawie poczynionych spostrzeżeń, rozpatrywanie wątpliwości kompetencyjnych, wprowadzanie ułatwień i uproszczeń we wzajemnych stosunkach, ujmowanie wynikających z potrzeb lokalnych wniosków do władz centralnych i rozpatrywanie wszelkich innych spraw z zakresu administracji, poddanych zebraniu do rozważenia przez wojewodę;
3. sprawy osobowe, a w szczególności sprawy, o których mowa w art. 11, 16, 17 i 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), nie mogą być przedmiotem obrad zebrań periodycznych (patrz *uwaga 11)*;
4. zebranie zwołuje wojewoda; zasadniczo zebrania odbywają się dwa razy do roku w pierwszym i trzecim kwartale; wojewoda może zwołać nadzwyczajne zebranie z własnej inicjatywy lub na wniosek osób, uprawnionych do udziału w zebraniach;
5. porządek dzienny zebrań ustala wojewoda; członkowie zebrań zgłaszają swoje wnioski co do porządku dziennego na ręce wojewody; wojewoda zawiadamia osoby, uprawnione do udziału w zebraniach, o terminie obrad i o porządku dziennym; na wniosek lub za zgodą uczestników zebrań wojewoda może wprowadzać na zebranie periodyczne dla udzielenia zebranym informacyj osoby nieuprawnione do stałego w nich udziału;
6. zebraniom przewodniczy wojewoda; obrady zebrań są poufne; na zebraniach nie zapadają formalne uchwały, wyniki obrad ujmuje się w formie oświadczeń uczestników, bądź w formie uzgodnionych zapatrywań i wytycznych postępowania, bądź wreszcie w formie uzgodnionych wniosków do władz centralnych; obrady zebrań są protokółowane przez wyznaczonego urzędnika urzędu wojewódzkiego; oryginały protokółów przechowuje się w Urzędzie Wojewódzkim, odpisy protokółów przesyła wojewoda wszystkim członkom zebrań;
7. przedkładanie władzom centralnym wniosków, wynikających z obrad zebrań periodycznych należy do właściwego naczelnika władzy lub urzędu.

Postanowienia niniejszego paragrafu odnoszą się z odpowiednimi zmianami do powiatowych zebrań periodycznych.

§ 23. W wojewódzkich zebraniach periodycznych biorą udział na zaproszenie wojewody wyliczeni w załączniku Nr. 1 naczelnicy władz, urzędów i instytucyj państwowych; prezesi sądów i prokuratorzy, w razie niemożności wzięcia osobistego udziału w powyższych zebraniach delegują sędziów i prokuratorów, urzędujących w miejscu siedziby wojewody (patrz *uwaga 12)*.

Analogicznie w zebraniach powiatowych mają obowiązek brać udział osoby wyliczone w załączniku Nr. 2, zaproszone przez starostę (patrz *uwaga 13)*.

Jeżeli na obszar województwa (powiatu) rozciąga się działalność więcej niż jednego naczelnika tej samej władzy lub urzędu, to do udziału w zebraniach periodycznych uprawnieni są wszyscy ci naczelnicy. Jeżeli zaś działalność naczelnika władzy lub urzędu rozciąga się na teren więcej niż jednego województwa (powiatu), to naczelnik taki uprawniony jest do

udziału w zebraniach periodycznych wszystkich tych województw (powiatów), których teren wchodzi w zakres jego działania.

Przepisy § 19 do 23 odnoszą się analogicznie do Komisarza Rządu m. st. Warszawy (patrz *uwaga 1).*

ROZDZIAŁ III.

Nadzór nad sprawami osobowymi funkcjonariuszów państwowych.

§ 24. Opinii wojewody o osobach, które mają być przyjęte do służby państwowej na podstawie przepisów ustawy o państwowej służbie cywilnej (art. 15 i 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), zasięga władza centralna, względnie władza lokalna, od której zależy przyjęcie funkcjonariusza na służbę w drodze zgłoszenia wojewodzie danych o kandydacie na piśmie (wzór zał. Nr. 3).

Wojewoda obowiązany jest udzielić odpowiedzi w ciągu miesiąca od chwili otrzymania zapytania. Brak odpowiedzi w tym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się przyjęciu kandydata, winien to umotywować.

Tryb postępowania przewidziany w poprzednich ustępach ma analogiczne zastosowanie, o ile chodzi o sprawę nadania charakteru funkcjonariusza stałego osobie, niepodlegającej przepisom o państwowej służbie cywilnej.

§ 25. Władza wyznaczająca funkcjonariusza na stanowisko kierownicze lub samoistne zgłasza celem uzyskania opinii wojewody (art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) dane o kandydacie na piśmie (wzór zał. Nr. 4).

Stanowiska kierownicze i samoistne podaje zał. Nr. 5.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwym ministrem może w miarę potrzeby uzupełniać powyższy wykaz (patrz *uwaga 14).*

W wypadkach, gdy stanowisko kierownicze obejmuje działalność, rozciągającą się na obszar, wchodzący w skład dwóch lub więcej województw, właściwym dla wyrażania opinii jest wojewoda tego województwa, na którego obszarze znajduje się siedziba urzędu, który ma być obsadzony.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinii w ciągu 14-tu dni.

Brak opinii w powyższym terminie uważa się za niepodniesienie zastrzeżeń.

O ile wojewoda sprzeciwia się wyznaczeniu funkcjonariusza na dane stanowisko, decyduje właściwy minister; władza lokalna, która zamierza mimo negatywnej opinii wojewody przedłożyć wniosek o wyznaczenie danego funkcjonariusza do decyzji właściwej władzy naczelnej (ministra), obowiązana jest powiadomić o tym równocześnie wojewodę.

Jeżeli ze względu na potrzebę utrzymania ciągłości w urzędowaniu poszczególnej władzy (urzędu, instytucji), okaże się konieczność natychmiastowego powierzenia funkcyj kierowniczych, względnie samoistnych — wyznaczenie do tych funkcyj może być dokonane tymczasowo przez właściwą władzę bez uprzedniego zasięgnięcia opinii wojewody, jednak pod warunkiem równoczesnego zawiadomienia go o wydanym zarządzeniu.

Dalsze postępowanie normuje ustępy 5, 6 i 7 niniejszego paragrafu.

§ 26. Wojewoda występuje z wnioskiem o usunięcie lub przeniesienie funkcjonariusza (art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) do tej władzy państwowej, bezpośrednio podlegającej władzy centralnej, której dany funkcjonariusz podlega, wniosek taki powinien być przesłany na piśmie wraz z umotywowaniem.

Władza, do której wojewoda skierował wniosek, obowiązana jest skierować go bezzwłocznie i najdalej w ciągu trzydziestu dni powiadomić wojewodę, czy opinię jego podziela, czy też nie podziela opinii wojewody i sprawę przedkłada do decyzji właściwego ministra.

§ 27. Uprawnienia wojewody wynikające z §§ 24 — 26 nie odnoszą się do administracji wojskowej oraz do sędziów i wszystkich funkcjonariuszów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, jako też do administracji oświecenia publicznego.

§ 28. Władza, zamierzająca wystąpić z wnioskiem o odznaczenie obywatela polskiego orderem, krzyżem lub medalem, obowiązana jest zasięgnąć uprzednio opinii właściwego wojewody tak co do istotnych zasług kandydata, nieskazitelności jego charakteru, jak również co do rodzaju i stopnia odznaczenia.

W tym celu wniosek o odznaczenie, sporządzony w formie przepisanej dla przedstawienia tego rodzaju wniosków, zanim zostanie skierowany do władzy powołanej do wydania decyzji, przesyła wojewodzie z dołączeniem danych o kandydacie, analogicznych do określonych w załączniku Nr. 3 — jeżeli odznaczonym ma być obywatel, nie pozostający w stosunku służbowym do Państwa, względnie w załączniku Nr. 4 — jeżeli kandydat do odznaczenia jest funkcjonariuszem państwowym.

Wojewoda opinię swą wpisuje do właściwej rubryki formularza wniosku, lub też wyraża opinię w specjalnym piśmie, które powinno być załączone do wniosku przy przedstawianiu go władzy powołanej do wydania decyzji.

Wojewoda obowiązany jest udzielić opinii w przeciągu miesiąca od chwili otrzymania wniosku.

Opinia wojewody nie jest wymagana przy odznaczeniach funkcjonariuszów władz centralnych, przy odznaczeniach za zasługi wojskowe oraz przy przyznawaniu odznak o charakterze pamiątkowym.

W wypadkach, w których chodzi o odznaczenie osób wojskowych za zasługi wyłącznie cywilne, opinia wojewody dotyczy tylko kwalifikowania istotnych zasług kandydata.

§ 29. Niezależnie od postanowień, wynikających z §§ 24 — 28 wojewoda jest uprawniony komunikować naczelnikom wszelkich władz, urzędów i zakładów państwowych, podległych bezpośrednio władzom centralnym, a o ile chodzi o osoby tych naczel-

ników — właściwym ministrom, swoje spostrzeżenia dotyczące wszystkich funkcjonariuszów państwowych na obszarze województwa ze stanowiska interesów bezpieczeństwa Państwa oraz porządku i spokoju publicznego.

§ 30. Przepisy §§ 24 — 28 odnoszą się do *Komisarza Rządu m. st. Warszawy* (patrz *uwaga 1*) z tym, że odnośne uprawnienia nie służą mu odnośnie do państwowych władz i urzędów centralnych oraz ich funkcjonariuszów.

Uprawnienia wojewodów, o których mowa w § 29, nie mogą być przekazywane Starostom.

ROZDZIAŁ IV.

Uzgadnianie działalności administracji cywilnej z potrzebami obrony Państwa.

§ 31. Wojewoda jest powołany do czuwania nad należytym uwzględnieniem interesów obrony Państwa przez wszystkie działy administracji całego województwa i jest wobec tych interesów reprezentantem wszystkich cywilnych władz państwowych i samorządowych, działających na obszarze województwa.

W związku z tym wojewodą jest uprawniony:

a) występować wobec każdej właściwej władzy (ustęp 1) z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia, które by było potrzebne ze względu na interesy obrony Państwa;

b) żądać od wszystkich władz przedkładania mu projektów zarządzeń, które mają istotne znaczenie dla interesów obrony Państwa;

c) żądać od naczelników wszystkich władz, urzędów i zakładów wyjaśnień, dotyczących spraw, związanych z interesami obrony Państwa;

d) wglądać w szczegóły organizacji władz i urzędów państwowych i występować do właściwej władzy z inicjatywą dokonania zmian organizacji, jakich wymagają interesy obrony Państwa.

Uprawnienia wojewody, o których mowa w punktach b), c) i d), nie dotyczą władz i spraw, wymienionych w art. 21, 22 i 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86).

W wypadku korzystania przez wojewodę z uprawnień, przyznanych mu niniejszym paragrafem, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 10—15 niniejszego rozporządzenia.

§ 32. W sprawach, o których mowa w § 31, wojewoda jest uprawniony zwracać się do wszelkich władz wojskowych, nie wyłączając centralnych.

Władze wojskowe są obowiązane komunikować się z wojewodą w sprawach ogólnego znaczenia, dotyczących współdziałania administracji cywilnej i czynników społecznych w sprawach obrony Państwa, przysposobienia wojskowego i opieki nad żołnierzem, w których wojewoda wystąpił z inicjatywą.

§ 33. Wojewoda uzgadnia działalność czynników społecznych w akcji przygotowania obrony Państwa, przysposobienia wojskowego oraz opieki nad żołnierzem z działalnością administracji państwowej i samorządowej w tym zakresie. Kierownicy wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucyj państwowych, działających na obszarze województwa, obowiązani są powiadomić wojewodę o wszyskich poczynaniach tych władz i urzędów, zmierzających do inicjowania i organizowania czynnika społecznego w stosunku do tych zagadnień.

Wojewoda może wglądać w działalność wszystkich cywilnych władz, urzędów i instytucyj, odnoszącą się do tych zagadnień, naczelnicy tych władz, urzędów i instytucyj obowiązani są umożliwić wojewodzie wykonanie tego uprawnienia w takim zakresie, w jakim wojewoda uzna to za potrzebne.

§ 34. Udzielanie pomocy materialnej ze strony władz państwowych czynnikom społecznym, prowadzącym akcję przygotowania obrony Państwa lub opieki nad żołnierzem, nie może nastąpić bez zasięgnięcia opinii wojewody.

Wojewodzie przysługuje prawo kontroli działalności instytucyj społecznych, korzystających z takiego poparcia i prawo zgłaszania w tym względzie wniosków do właściwych czynników.

Postanowienie to nie odnosi się do akcji władz państwowych, prowadzących wychowanie fizyczne lub przysposobienie wojskowe.

§ 35. Celem zapewnienia należytego uwzględnienia przez dowództwa i zarządy wojskowe interesów gospodarczych województwa i jego mieszkańców, wojewoda jest uprawniony:

a) zasięgać w miarę potrzeby u władz wojskowych informacyj co do potrzeb gospodarczych formacyj wojskowych, załogujących na obszarze województwa;

b) udzielać władzom wojskowym informacyj odnośnie do koniuktury i źródeł zaspokojenia potrzeb na terenie zainteresowanego województwa ze szczególnym uwzględnieniem producentów, wzgl. organizacyj społecznych i spółdzielczych.

W wypadku, w którym w związku z działalnością formacyj wojskowych zachodzi potrzeba uzgodnienia wzajemnych interesów wojska i administracji, względnie ludności cywilnej — wojewoda może wystąpić z inicjatywą sposobu załatwiania tych spraw.

§ 36. Postanowienia art. 31—35 odnoszą się analogicznie do *Komisarza Rządu m. st. Warszawy* (patrz *uwaga 1*).

Wojewodowie za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych mogą wszystkie lub niektóre uprawnienia, przewidziane w art. 31—35, przekazywać poszczególnym starostom wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych określają bliżej sposób stosowania tych przepisów przez starostów i starostów grodzkich oraz odpowiednie organa wojskowe.

Przepisy końcowe.

§ 37. Jako władze lokalne w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważać należy władze podległe bezpośrednio władzom centralnym.

§ 38. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące starostów odnoszą się również do starosty morskiego oraz do Komisarza Rządu w Gdyni (patrz *uwaga 1*).

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczym *postanowień rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426)* (patrz *uwaga 2*).

Osobne rozporządzenie ustali, w jakim zakresie postanowienia art. 10—26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 86) mają mieć zastosowanie do prezydentów miast wymienionych *w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 426)* (patrz *uwaga 2*)

§ 39. Uprawnienia, wynikające z postanowień rozdziałów II, III i IV niniejszego rozporządzenia, *służą Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy* (patrz *uwaga 1*) odnośnie administracji reform rolnych tylko w sprawach, dotyczących obiektów położonych w granicach m. st. Warszawy.

W odniesieniu do władz górniczych za zarządzenie ogólne w rozumieniu § 10 niniejszego rozporządzenia poczytuje się tylko takie zarządzenia tych władz, którymi nałożono obowiązki na władze administracji ogólnej lub policję państwową.

W wypadkach, przewidzianych w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia władze górnicze są obowiązane do udzielania dokumentów i dowodów do przejrzenia jedynie w urzędzie.

Przepis § 33 ust. 2 niniejszego rozporządzenia nie odnosi się do przedsiębiorstwa państwowego „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Ilekroć rozporządzenie niniejsze mówi o dowódcach okręgów korpusów, należy na terenie województwa pomorskiego rozumieć również dowódcę floty.

§ 40. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, wykonanie zaś § 4 ustępu 3 Prezesowi Rady Ministrów.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami będzie uprawniony zmieniać i uzupełniać załącznik Nr 1 do 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 41. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

OBJAŚNIENIA

1. Rady Narodowe m. Warszawy i Łodzi art. 2 pkt. 2 Ust. z dn. 11. IX. 1944 r. o organizacji i zakresie działania Rad Narodowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 26 ex 1946 r.) uzyskały uprawnienia wojewódzkich Rad Narodowych. Funkcje Komisarza Rządu m. st. Warszawy pełni faktycznie Prezydent m. st. Warszawy. Funkcje Komisarza Rządu, czy też Wojewody grodzkiego m. Łodzi, pełni tamże faktycznie również Prezydent m. Łodzi, albowiem powołanym na wstępie artykułem pośrednio utworzone zostało województwo grodzkie łódzkie, nie została jednak dotychczas wydana ustawa co do utworzenia odpowiedniego organu państwowego na szczeblu wojewódzkim. Odnośnie dawnego Komisarza Rządu m. Gdyni, który był faktycznie starostą grodzkmi, ma zastosowanie przepis art. 29 Ust. z dn. 11. IX. 1944 r. o organizacji i zakresie działania Rad Narodowych — patrz objaśnienie 2 ust. 4 od dołu.

2. Rozp. Rady Min. z dnia 27. IV. 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. Ust. R. P. Nr. 41, poz. 408) uchyliło Rozp. Rady Min. z dn. 19. III. 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 45, poz. 426) i Rozp. Rady Min. z dn. 23. IX. 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 72, poz. 543) w tym samym przedmiocie.

Miasta: Białystok, Bydgoszcz, Częstochowa, Gniezno, Grudziądz, Inowrocław, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań, Radom, Sosnowiec, Toruń i Wilno tworzyły w myśl powyższego Rozporządzenia odrębne powiaty dla celów administracji państwowej.

Funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej w miastach: Bydgoszczy, Gnieźnie, Grudziądzu, Inowrocławiu, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu, z wyjątkami, określonymi w § 3 tegoż Rozporz., sprawowali prezydenci miast, natomiast w miastach: Białymstoku, Częstochowie, Lublinie, Łodzi, Radomiu, Sosnowcu i Wilnie na czele powiatów miejskich stali starostowie grodzcy.

Funkcje starostów grodzkich w powiatach miejskich: Grudziądzu, Toruniu i Radomiu Rozporządzeniem Min. Spr. Wewn. z dn. 8. VIII. 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70, poz. 643) poruczone zostały starostom powiatowym: grudziądzkiemu, toruńskiemu i radomskiemu.

Wskutek ogłoszenia Dekretu PKWN z dnia 23. XI. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. Ust. R. P. Nr. 14, poz. 74) stan ten uległ zmianie w tym sensie, że w myśl art. 29 tegoż Dekretu „Prezydenci miast pełnią zarazem funkcję starostów grodzkich i w tym zakresie podlegają wojewodzie".

Artykuł ten odnosi się oczywiście do Prezydentów miast, stanowiących powiaty miejskie, a nie do Prezydenów miast wydzielonych z powiatowego związku samorządowego pod względem gospodarki samorządowej, tj. do miast, liczących ponad 25.000 mieszkańców, które nie stanowiły powiatów miejskich.

Dopiero miasta, liczące na podstawie powszechnego spisu ludności więcej niż 75.000 mieszkańców, tworzą odrębne powiaty miejskie dla celów administracji rządowej, a to stosownie do obowiązującego nadal art. 73 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 80, poz. 555 ex 1936 r).

Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia wyjątkowo tworzyć powiaty miejskie dla celów administracji rządowej z miast liczących mniej aniżeli 75.000 mieszkańców, co jednak w stosunku do innych miast dotychczas nie było dokonane.

3. W myśl § 6 Rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 9 maja 1935 r. w sprawie zastępstwa wicewojewody nie ma lub nie pełni obowiązków, wicewojewoda nie ma lub nie pełni obowiązków, funkcje wicewojewody spełnia jeden z naczelników wydziałów administracji spraw wewnętrznych, wyznaczony przez wojewodę".

Stosownie do § 30 Rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw i trybu ich urzędowania, wydanego w porozumieniu z Min. Pracy i Opieki Społecznej. Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych, Rolnictwa oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia

Publicznego (Dz. Ust. R. P. Nr. 55, poz. 464) „gdy zastępca starosty nie pełni obowiązków, zastępuje starostę referent administracyjno - prawny, ewentualnie inny referent z działu administracji spraw wewnętrznych z wyłączeniem referentów „fachowych".

4. Defiladę oddziałów wojskowych oraz zwartych oddziałów P. W. i W. F., występujących z bronią i pod dowództwem wojskowych, przyjmował dowódca garnizonu; innych oddziałów związkowych, stowarzyszeń, szkół itp. starosta powiatowy grodzki.

5. Grupy uposażenia.

6. Komisarz Rządu, obecnie Prezydent m. st. Warszawy, Wojewodowie, Prezydent m. Łodzi, starostowie powiatowi i starostowie grodzcy.

7. Wyciąg z Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86):

Art. 11. 1. Naczelnicy wszystkich władz i urzędów rządowych, podległych bezpośrednio władzom centralnym, są obowiązani uzgadniać z wojewodą projekty swoich zarządzeń natury ogólnej lub też takich, które mają szczególne znaczenie dla polityki Rządu na obszarze województwa;

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, wojewodzie przysługuje również prawo wystąpienia wobec właściwej władzy z inicjatywą wydania przez nią zarządzenia.

3. O ile w sprawach, wynikających z postanowień art. niniejszego, nie dojdzie do uzgodnienia poglądów wojewody i naczelnika właściwej władzy, rozstrzyga w tym względzie właściwy minister.

4. Przepisy artykułu niniejszego nie dotyczą wypadków, w których poszczególna władza wydaje zarządzenia na podstawie specjalnego polecenia, otrzymanego od właściwego ministra.

Art. 12. 1. Wojewoda jest uprawniony żądać wyjaśnień od naczelników władz i urzędów rządowych oraz zakładów państwowych, położonych na obszarze województwa.

2.) W wypadkach szczególnie ważnych, gdy zwłoka zagraża interesowi publicznemu, wojewoda może osobiście wejrzeć w tok spraw tych instytucji, z wyjątkiem zakładów naukowych i przedsiębiorstw państwowych.

Art. 13. 1. Na zaproszenie wojewody i pod jego przewodnictwem naczelnicy władz i urzędów rządowych, podlegających bezpośrednio władzom centralnym, a nie zespolonych z administracją ogólną, odbywają periodyczne zebrania w celu stałego uzgadniania działalności wszystkich działów administracji rządowej między sobą i zasadniczą linią działalności Rządu. W wyjątkowych wypadkach zebrania takie mogą się odbywać wspólnie dla kilku województw.

2. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami wyda regulamin tych zebrań.

Art 14. 1. We wszystkich działach administracji rządowej, niezespolonych z administracją ogólną, wojewoda jest uprawniony uczestniczyć osobiście w posiedzeniach wszystkich kolegialnych organów administracyjnych (rad, komisyj itd), działających na obszarze województwa, zabierać głos poza zwykłą koleją mówców, a także objąć przewodnictwo obrad.

2. O ile wojewoda przewodniczy, wchodzi on we wszystkie prawa i obowiązki przewodniczącego, przewidziane w przepisach o ustroju tych organów kolegialnych.

3. Rada Ministrów jest uprawniona w drodze rozporządzenia wydawać w razie potrzeby przepisy, mające na celu dostosowanie postanowień obowiązujących dotychczas do przepisów artykułu niniejszego.

4. Przepisy artykułu niniejszego nie dotyczą w żadnym razie podatkowych komisji odwoławczych, organów ubezpieczeń społecznych (art. 27) oraz komisji rozjemczych, powołanych w zatargach o pracę i płacę.

Art. 15. 1. Przyjęcie do służby państwowej osób, podlegającym przepisom o państwowej służbie cywilnej wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii właściwego wojewody.

2. O ile chodzi o inne osoby, opinia właściwego wojewody winna być zasięgana przed uzyskaniem charakteru funkcjonariusza stałego.

Art. 16 1. We wszystkich działach administracji rządowej wyznaczanie funkcjonariuszów na stanowiska samoistne lub kierownicze, z wyjątkiem funkcjonariuszów władz centralnych, wymaga uprzedniego zasięgnięcia opinii właściwego wojewody.

2. O ile wyznaczenie nie należy do kompetencji władzy naczelnej, może być w razie ujemnej opinii wojewody dokonane dopiero na skutek decyzji właściwego ministra.

Art. 17. W wypadkach, przewidzianych w art. 15 i 16, właściwym do wyrażenia opinii jest wojewoda tego województwa, w którego obrębie ma być obsadzone stanowisko.

Art. 18. 1. Każda władza rządowa jest obowiązana bezzwłocznie rozpatrzyć skierowany do niej wniosek właściwego wojewody o usunięcie lub przeniesienie podległego tej władzy funkcjonariusza, pełniącego funkcje na terenie województwa.

2. O ile odnośna władza uzna wniosek za nieuzasadniony, winna przedłożyć sprawę do decyzji właściwemu ministrowi.

Art. 19. Odznaczenia (ordery, krzyże, medale), z wyjątkiem orderów i odznaczeń za zasługi wojskowe oraz odznaczeń funkcjonariuszów władz centralnych, mogą być nadawane jedynie po uprzednim zasięgnięciu opinii właściwego wojewody.

Art. 20. 1. Rada Ministrów może w drodze uchwały upoważnić wszystkich lub poszczególnych wojewodów, na czas określony lub do odwołania, do żądania wstrzymania całkowitego lub częściowego wykonania:

a) zarządzeń władz centralnych, które wojewoda uważa za sprzeczne z równoczesnymi zarządzeniami innej władzy centralnej albo też za niekorzystne dla Państwa wobec zmiany stanu faktycznego, w zarządzeniu nieuwzględnionej;

b) zarządzeń władz i urzędów rządowych na obszarze województwa, które wojewoda uważa za wyraźnie sprzeczne z zasadami, wytkniętymi przez władze centralne, albo za niedopuszczalne z innych powodów, wymienionych pod lit. a) ustępu niniejszego.

2. W razie nieuzgodnienia poglądów między wojewodą, a właściwym naczelnikiem władzy rozstrzyga w tym względzie właściwy minister.

Art. 21. 1. Uprawnienia wojewody, przewidziane w art. 11, 12, 14, 15, 16, 18 i 20 nie odnoszą się do administracji wojskowej.

2. W zebraniach, przewidzianych w art. 13, dowódcy okręgów korpusów mogą brać udział za zezwoleniem Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 22. 1. Uprawnienia wojewody, przewidziane w art. 11, 12, 14, 15, 16, 18 i 20, nie odnoszą się do sędziów oraz wszystkich funkcjonariuszów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

2. W zebraniach przewidzianych w art. 13, biorą udział przedstawiciele prokuratury, prezesi sądów zaś mogą brać udział za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości.

Art. 23. 1. Uprawnienia wojewody, przewidziane w art. 11, w ust. 2, art. 12, w art. 14, 15, 16, 18 i 20, nie odnoszą się do administracji oświecenia publicznego.

2. W zebraniach, przewidzianych w art. 13, kuratorowie okręgów szkolnych mogą brać udział.

3. Uprawnienia, przysługujące w myśl art. 12, nie dotyczą spraw o charakterze ściśle naukowym i dydaktyczno-pedagogicznym.

4. W dziale kolejnictwa uprawnienia, przysługujące wojewodzie w myśl art. 11, 12 i 20, nie dotyczą spraw technicznych i bezpieczeństwa ruchu kolejowego.

Uwaga: Pierwotne brzmienie tegoż artykułu nie obejmuje ustępu 1 i 2. Uzupełnienie nastąpiło ustawą z dnia 21 lutego 1930 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, ogłoszoną w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 17, poz. 124 ex 1930 r.

8. Dekret P. K. W. N. z dnia 15. VIII. 1944 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 2, poz. 6) rozwiązuje policję państwową, tzw. granatową policję — dekret PKWN. z dnia 7. X. 1944 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 7, poz. 33) i powołuje Milicję Obywatelską

9. O ile nie dojdzie do uzgodnienia poglądów wojewody i naczelnika właściwej władzy — rozstrzyga w tym względzie właściwy minister (patrz uwaga 7 art. 11).

10. Patrz art. 12, 21, 22, 23 — uwagi 7.

11. Patrz art. 11, 16, 17, 19 — uwagi 7.

Są to sprawy:

a) uzgadniania z wojewodą przez naczelników władz i urzędów projektów zarządzeń natury ogólnej i mających szczególne znaczenie dla polityki Rządu;

b) opiniowania wojewody w sprawie wyznaczania na stanowisko samoistne lub kierownicze z działów administracji rządowej;

c) właściwości terytorialnej wojewody;

d) opiniowanie wojewody w sprawie odznaczeń.

12. Podano wykaz władz i urzędów na terenie województwa lubelskiego.

13. Podano wykaz władz i urzędów na terenie powiatów województwa lubelskiego.

14. Wobec zmian organizacyjnych wykaz stanowisk samoistnych i kierowniczych (zał. Nr. 5) należy uważać za niekompletny i niewystarczający.

WYKAZ

naczelników władz i urzędów niezespolonych z administracją ogólną II instancji na terenie Województwa Lubelskiego

1. Prezes Sądu Apelacyjnego w Lublinie, ulica Krakowskie Przedm. 43.
2. Prokurator przy Sądzie Apelacyjnym w Lublinie.
3. Kierownik Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa w Lublinie, ul. Krótka 4.
4. Dowódca Okręgu Wojskowego w Lublinie, Plac Litewski 3.
5. Kurator Okręgu Szkolnego Lubelskiego w Lublinie, ul. 3-go Maja 6.
6. Okręgowy Inspektor Pracy w Lublinie, ul. Krak. Przedm. 29.
7. Naczelnik Urzędu Zatrudnienia w Lublinie, ul. Lubartowska 13.
8. Prezes Wojewódzkiego Urzędu Ziemskiego w Lublinie, ul. Wyszyńskiego 11.
9. Kierownik Wojewodzkiego Oddziału Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych w Lublinie, ul. Szopena 6.
10. Dyrektor Lasów Państwowych Okręgu Lubelskiego w Lublinie, ul. Okopowa 7.
11. Dyrektor Izby Skarbowej Okręgowej w Lublinie, ul. Krakowskie Przedmieście 64.
12. Dyrektor Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Lublinie, ul. Królewska 15.
13. Naczelnik Okręgowego Urzędu Miar w Lublinie, ul. Szopena 24.
14. Dyrektor Okręgowy Kolei Państwowych w Lublinie, ulica Wyszyńskiego 14.
15. Naczelnik Okręgowego Urzędu Samochodowego w Lublinie, ul. Ogrodowa 12.
16. Dyrektor Okręgu Poczt i Telegrafów w Lublinie, ul. Szopena 9.
17. Naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Informacji i Propagandy w Lublinie, ul. Skłodowskiej 2.
18. Kierownik Wojewódzkiego Oddziału Państwowego Urzędu Repatriacyjnego w Lublinie, ul. Ogrodowa 12.

LISTA

naczelników władz i urzędów, uczestniczących w powiatowych zebraniach periodycznych na terenie powiatów Województwa Lubelskiego.

Z resortu:

Ministerstwa Sprawiedliwości:

1. Prezes Sądu Okręgowego pod warunkiem uzyskania zezwolenia Ministra Sprawiedliwości.

2. Prokurator Sądu Okręgowego.

Ministerstwa Obrony Narodowej:

3. Komendant Rejonowej Komendy Uzupełnień pod warunkiem uzyskania zezwolenia Ministra Obrony Narodowej.
4. Komendant Garnizonu pod warunkiem uzyskania zezwolenia D. O. W.

Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego:

5. Kierownik Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa.

Ministerstwa Skarbu:

6. Naczelnik Urzędu Skarbowego Podatków i Opłat Stemplowych,
7. Naczelnik Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych,
8. Delegat Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego.

Ministerstwa Przemysłu:

9. Kierownik Urzędu Miar.

Ministerstwa Rolnictwa:

10. Kierownik Powiatowego Urzędu Ziemskiego,
11. Kierownik Powiatowego Odziału Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych.

Ministerstwa Leśnictwa:

12. Nadleśniczy Nadleśnictwa Państwowego.

Ministerstwa Komunikacji:

13. Kierownik Urzędu I instancji, wyznaczony przez Dyrektora Okręgowego Kolei Państwowych.

Ministerstwa Poczt i Telegrafów:

14. Naczelnik Urzędu Pocztowo - Telekomunikacyjnego, wyznaczony prze Dyrektora Okręgu Poczt i Telegrafów.

Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:

15. Obwodowy Inspektor Pracy,
16. Kierownik Urzędu Zatrudnienia.

Ministerstwa Oświaty:

17. Powiatowy Inspektor Szkolny.

Ministerstwa Informacji i Propagandy:

18. Kierownik Powiatowego Urzędu Informacji i Propagandy.

Ministerstwa Administracji Publicznej:

19. Kierownik Powiatowego Oddziału Państwowego Urzędu Repatriacyjnego,
20. Delegat Powiatowej Rady Narodowej.

Załącznik Nr. 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (poz. 546)

WZÓR PISMA DO WOJEWODY Z ZAPYTANIEM O OPINIĘ O KANDYDACIE

Do

Ob. Wojewody

w ....

Zawiadamiam Ob. Wojewodę, iż zamierzam przyjąć na służbę państwową (nadać charakter funkcjonariusza stałego)

w ....

(nazwa urzędu lub instytucji, w której kandydat

....

ma być zatrudniony po przyjęciu do służby)

ob. ....

(imię i nazwisko kandydata)

zamieszkałego w (adres) ....

w charakterze ....

W związku z tym, powołując się na art. 15 i 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) i § 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 546), proszę Ob. Wojewodę o wyrażenie opinii o powyższym kandydacie.

....

(podpis naczelnika władzy, od kórej zależy przyjęcie funkcjonariusza na służbę)

DANE O KANDYDACIE

....

(imię i nazwisko)

....

(dokładny adres)

data i miejsce urodzenia ....

imiona rodziców i nazwisko rodowe matki ....

obywatelstwo .... narodowość ....

wyznanie .... stan rodzinny ....

imię i nazwisko rodowe żony ....

wyciąg z życiorysu podający: a) miejsce pobytu, w których kandydat spędził więcej niż 6 miesięcy; b) nazwy szkół, które kandydat ukończył; c) służbę w wojsku polskim, względnie w polskich formacjach ochotniczych; d) miejsce poprzedniej służby (publicznej lub prywatnej) kandydata wraz z adresami pracodawców.

Załącznik Nr. 4 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r.
(poz. 546).

Wypełniać dla każdego kandydata osobno.

WZÓR PISMA DO OB. WOJEWODY O OPINIĘ W SPRAWIE WYZNACZENIA NA STANOWISKO SAMOISTNE LUB KIEROWNICZE

Do

Ob. Wojewody

w ....

Zawiadamiam Ob. Wojewodę, że zamierzam mianować na stanowisko (poruczyć obowiązki)

....

(nazwa stanowiska, które ma być obsadzone)

ob. .... zajmującego obecnie stanowisko

....

(nazwa i siedziba urzędu, w którym pełni służbę)

W związku z tym, powołując się na art. 16 i 17 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 19.I.1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86) i na § 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1931 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 66, poz. 546), proszę Ob. Wojewodę o wyrażenie opinii.

....

(podpis naczelnika władzy, do której należy wyznaczenie na dane stanowisko kierownicze lub samoistne)

DANE O KANDYDACIE NA STANOWISKO (KIEROWNICZE) SAMOISTNE

....

(imię, nazwisko i charakter służbowy)

....

(obecne miejsce służby względnie adres)

data i miejsce przyjęcia do służby państwowej ....

....

wyciąg ze stanu służby, podający miejsca służby, w kórych kandydat pracował dłużej jak 6 miesięcy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIA

Unieważnia się zagubione zaświadczenie o zbadaniu saturatora Z-382 w wytwórni wody sodowej „Łobzowianka" w Lublinie, wydane przez Stowarzyszenie Dozoru Kotłów w dniu 5.IX.1941 r.

oOo

Unieważnia się zagubione dokumenty na samochód Państwowej Przetwórni Mięsa Nr. 64 w Lublinie.

oOo

Unieważnia się zagubione prawo jazdy Nr. 1987, wydane przez Wojewódzki Urząd Lubelski, na nazwisko Torunia Stefana.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną, wydaną przez RKU Zamość na nazwisko Sobonia Henryka.

oOo

Unieważnia się zagubiony dowód tymczasowy i kartę rejestracyjną Nr. 47 wydaną przez Gminną Radę Narodową w Wojcieszkowie na nazwisko Sendela Tadeusza.

oOo

Unieważnia się skradzioną szarą Kennkartę, wydaną przez b. Zarząd Gminny w Kostomłotach na nazwisko Rzymskiego Jana.

oOo

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty (Kennkartę), wydany przez Zarząd Gminy Łuków, i zaświadczenie wojskowe, wydane przez RKU Siedlce, na nazwisko Suchodolskiego Mariana.

Cena niniejszego numeru wynosi 15 zł.

Adres **Redakcji i Administracji:** Urząd Wojewódzki w Lublinie, ul. Spokojna 4, pokój 45.

Pierwsza Drukarnia Państwowa w Lublinie